

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIEDATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'55	»
Un any.....	2'50	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm. a trassats des 2.º tom...	0'05	»
Id. id. des 1.º tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI T'É VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 41.

Fóra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España.....	3 mesos....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè.....	3 mesos....	1'50
	1 any.....	5'00

CERTÁMEN DE L' IGNORANCIA PER 1882.

Suposat qu' hem perllongat es *Certámen* de 1882 fins el primé dia d' Agost, un Ignorant propòsa un premi més còm à afagitó al *Cartell* de dit *Certámen* d' enguany, y es el sigüent:

«Al autor de sa milló *Rondalla* populá à mòdo de *Codolada*, axò es, en versos consonants de vuyt y de cinch sílabes.... un exemplá de sa segona edició des *Idilis y Cants místichs* de Mossen Jacinto Verdaguer, Pvre.»

Un altre premi ofereix un Ignorant de gruix de rey, y que consisteix amb un exemplá de *El Nuevo Robinson*, à sa milló colecció de Còrversos inédits escrits en mallorquí llampant.

SA REDACCIÓ.

UN VIATGE DE RECREO.

A sa sortida d'es vapor *Palma* de Cala Manacò comensaren es passatgés à veure ses muntanyes d' Artá. Allá llañy, es Becl. de Ferrutx dèrrera sa muntanya d' Alpara, y més à la dreta es Puig de s' Auma, es de s' Atalaya vòya, es de ses Planetes, es de s' Estepá, es de sa Torre y es de s' Heretat.

Una punta, sa d' En Amé, amb un castell, que s' estén dins mar, los fa alluñá un poch de la terra; més. aviat es Cap Vermey s' axéca allá pròp, dexant veure aquella entrada grandiosa en forma d' arch gòtich que dona pas à sa còva d' Artá.

Més envant vé *Cap de Pera* amb un castell antich, una hermosa faròla y una caleta que facilment podria quedá convertida en pòrt, y à s' enfront se distingeix plana y llarga s' illa de Menorca à unes sis lloges de distancia amb ses séues muntanyes del Toro y de Santa Agueda.

Amb una trompa podriau distingí ses cases y La Seu de Ciutadella, però no perdeu de vista es vapor qu' ara ha girat cap à n' es Mestral fentvós veure un nóu panorama d' hermoses còstes posades còm à telons de teatro. En primé terme Son Jaumell y es séu telégrafo,

y s' illa d' Aubarca que per primera vegada veurá passá un vapor per entre ella y la terra. En segon terme ses pintoresques còstes d' Alcudia, y en tercé y derré terme ses cantelludes peñes des Cap de Formentó. Més, ja doblega es vapor es cap de Ferrutx ó de s' atalaya Moreya, coronada d' una figuera colossal; y allá à l' esquerra se desplega un arenal inmens que coronan ses viles de Santa Margalida, Muro, Sa Pobla, fentli fondo ses de Sineu, Llobí, Buge, y altres.

Ja arribau à Alcudi, sa ciutat de murades romanes, gordades per altres murades d' es sigle sètze, amb ses séues ruines d' un anfiteatro y altres monuments des podè de Roma, y còm ja se fa vespre s' engalana es vapor amb cent llums de colós que donan atractiu à n' aquell pòrt.

Passa tranquila sa nit amb una lluna clara y melancòlica que casa de lo milló amb so silenci de la má, y quant se fá de dia emprèn altre vòlta es vapor *Palma* sa séua marxa majestuosa, costejant ses ròques de sa Torre Majó, de s' illa Aucanada amb sa séua alegre faròla, des Cap de Menorca, des Cap des Piná y de sa peña Ròtja. A dalt de tot d' aquesta muntanya, mala ferm d' emprendre, hey ha un canó abandonat per no haverlo pogut devallá y ningú sap còm ley pujaren.

Derrera hey veys sempre es Puig de la Victòria amb un oratòri y en es fondo de sa bahia de Pollensa hey veys també la Mare de Deu del Puig, amb so Calvari allá pròp. Passan Cala Muria y Cala Eugosauba, y doblegau majestuosament es Cap de Formentó amb una magnífica faròla, y vos trobau dins es mar més blau y fondo de Mallorca y à n' es comensament de sa séua còsta més brava. Allá si qu' en veuen de ròques maravellores é imponents. Sa girada des vapor es sèca y va navegant cap es Ponent y Llebeix, y vos fa veure una derrera s' altre, Cala Figuera, Cala de Sant Vicens, Cala Castell amb ses ruines des derré baluart des reyne de Mallorca, es Puig de Ternelles, es plans d' Ariant, es morro d' En Gironella, sa

punta de Bèca, sa còva de ses Bruixes, Mortitx, Tuent y sa Calòbra, caseríos es més arreconats de Mallorca, ses enclèttes des torrent de Pareys y tots aquells terrés accidentats, peñals y timbes que desde la má, d' una manera asombrosa, s' acaramullan fins à dalt des Puig Tomich y es Puig Majó que té d' altari uns 1450 metros.

Quant un manco s' ho pensa veu embotides dins aquelles farestes còstes dues faròles que pareixen bessones. Son ses que marcan s' entrada d' es pòrt de Solle, qu' ha ubèrt sa Providència en aquella perillosa còsta; pòrt tancat à tota marò, tranquil y hermós còm un lago de Suissa, plè d' animació y de vida.

Passada aquesta copeta d' òr segueix sa vorera de Mallorca amb ses mateixes peñes tayades, deixant veure Lluchalcari, es Teix, es vall de Deyá, y s' hermós predio Miramá amb un niuet de cases à un planiòl de peñes anomenades s' Estaca. Vé llavò es pòrt d' es Canonge, sa peña de s' Aguilá y aquell Betlèm escalonat de Bañalbufar que tants de bònns vins cria, seguit de sa font de sa Menta, des vall d' Estallenchs, y des puigs de Galatsó, s' Esclop y tota aquella còsta brava de sa torre Evangelica fins à Calambasset que demunt guarda un plá de terra que fench un temps La Trapa de Mallorca.

Passa es vapor p' es frèu que deixa s' illa Dragonera amb una faròla demunt es séu cutcurucull, y girant à n' es xalòch mos mòstra una còsta més baixa, amb Sant Telm, s' illa d' es Pañtaleu, es pòrt d' Andraitx y la vila allá endins, y sa peña de la Mòla que casi tòca es vapor, plena d' ecos y coloms. Passau després es Cap d' es Llamp, Pauguera, Santa Ponsa, ses illes de Malgrat, s' illòt d' es Tòro; y doblegant es Cap de Cala Figuera amb un altre faròla, veys en es fondo de sa bahia, sa Ciutat de Palma altre vegada, que se va acostant à poch poch à mesura qu' anam deixant derrera Cala Portals, sa Punta Negra, ses Illetes y Cala Majó.

Sa torre de Porto-Pi y es Castell de San Cárlos se decantan per deixarvos

veure un pòrt plè de caserío que per sa sèua alegre colocació sorprèn à tot pas-satgé que per primera vegada arriba à deixarrhí caure s' àncora des seu vaxell.

Axò es sa còsta de Mallorca descrita amb gròsses plomades, que tracta de tornà recorre demà dematí es mateix vapor *Palma* amb un segon viatge de recreo, qu'en es veure será tan agradable ó més que s' anteriò.

A tots es qui hey anirán los desitjám bòn temps y que no se maretjin perque tengan ganes de fé altres viatges de recreo que té projectats sa mateixa empresa, que tant se desvetla per sa comoditat des seus parroquians.

PEP D' AUBENA.

LLEÑA A SES DONES.

¿Qui es el qui guanya es jornal?
¿Qui es el qui dú es pá à sa casa?
¿Qui dú es calsons? ¿Qui fa vasa?
¿Qui es en tot es més formal?

¿Qui es el que va més postís,
Tant si fa sòl còm si néva?
¿Va essè Adan, ò va essè Eva,
Qui engañá en el Paradís?

¿Qui es d' ets infants s' estaló
Y es qui los dú sa riquesa?
¿A ne quins llòchs es admès
Sa dòna sens companó?

Agombolá es seu marit
Li sap greu, y se fa esclava
De sa mòda, y tonta bava
En posarsè un bòn vestit.

Des jép d' ets altres fa erida
Dins es balls y reunions,
Y no vol lletar miñions
Per pareixe més garrida.

Tot lo que dú es de manlleu,
Es coló y sa cabayera;
Ella es una calavera;
Dú molt de greix que no es seu.

No coneix s' economia,
De còr y de boca ment;
Casi tot es finjiment
Sa dòna d' avuy en dia.

S' axécan molt tart des llet
Y lo primé es sa pasteta,
No estalvian cap pesseta,
Dins s' auy rès fan de profit.

Brodan, fan punt de ganxel,
Atupan fòrt es piano;
Amb sa ma de Don Fulano
Pintan qualque paisset.

Diuen: «Jò no sé pastá.»
¿Y tòcan tanta farina?
¿Altri ca-sèua emblanquina
Quant tant bé es saben pintá?

Lletres saben fé amb ses mans,
Y amb so mocadó fé seïnes,
Qu'en francès *roches* son peïnes
Y que *frères* son germans.

Però no saben sumá
Ni restá per quant sia hòra;...
Té mil defèctes sa nòra
Si la tractan de casá.

No tòcan s' espolsadó,
Ni's fragay, ni sa granera;
No saben fé una caldera,
Ni sòls ventá en es fogó.

Axò es *cursi*, y de criada;...
Tot axò s' ha suprimít,
Val més tení baix des llet
Una novèl-la amagada.

Si sènen en es balcó,
En es Born, ò à sa Murada
Y un jove los fa capada
Ja's pensan los fa l'amó.

Y avuy en dia es fadrins
Tènen sa casera en fòra;
Sa bossa y es còr los plòra
Quant veuen tants d' emblevins.

Hermosa y tendre floreta
Si totes fossin còm tú,
Si el còr no tenguessin du,
Més tancada sa boqueta,
Si no duguessin pasteta,
Tenguessen economia,
Sencillès sens picardia,
Que l'òr no ferís son pit,
Veuries cent y un marit
Per cada un que n'hi ha en el dia.

UN LLORENS MAL CASADÍS.

¡QUIN ESTIU!

Ell ja hey tornam essè à s'estiu, y còm que fos ahí que mos ventavam: sa vida es un buf. Ja tenim un any més: vuy dí que ja'l tench jò, perque comens à sospità qu'es temps no més passa per mí: jò veitx sempre p'es carré es mateixos atlòts; jò veitx que ses atlòtes, que fa uns quants anys eran des mén temps duen uns cabeys ben negres y unes coues ben gruxades. N'hi ha una qu'encara tòca à n'es piano sa primera polka; un'altre ha trèt enguañy *entre unos labios de coral unos dientes de marfil*, que n' fan ganes de ferli un *madrigal*; un'altre, el dia del *Corpus* duya demunt el còr un pom d' un kilo

de clavells; un'altre, va neixe cinch anys després de mòrta sa mare, ¡sa mare!.... Un'altre me deya ahí: «Si jò 'm cas y tench infants.....» Un'altre no m'ha saludat pus perque li vatx dí: «Adios, *coetanea*.» No sé que se pensaria qu'era axò.

Quant veitx tota aquesta jovintut tan ben conservada, m'agafan ganes de tornà enrera també.

La vida seria una gran còsa si no fos p'es moscartis y es pòbres que vos fan *iiii* à s'oreya; per ses pussés, y es sastre y es sabatés, que mos xupan sa sanch, per s' homitat y ets beneyts que vos fan mal de cap; per ses olós de dins Ciutat y sa cotisació que mos fa mal de cò; y per sa fruyta verde, y cèrtes còses que vos fan mal de ventre; y, sobre tot, p'es trabay de fé digestions cada día y moltes vegades de còses que no porèm pali.

No vuy tornà enrera per ara, perque tròb qu'hey ha massa devertiments aquest estiu per renunciarhi tan prest. Ja han donat llicència p'es balls de *boleros*, y axò encara mos agrada à n'ets músichs véys. Si no hey ha exposició industrial y agrícola, la tendrem de pantorrilles y veurem es progresos qu'han fèt *En Gosti* y *En Leandro*, glòria de sa patria.

Ademés podrem prendre bañs à sa Portella; s'aygo será més clara qu'es crestay, perqu'à n'es Portitxòl no hey dexaràn escatá peix. D'enguañy no passa que no aprenga de nadá sense carabasses, per quant tenga qu'anà en es vapor à despedi qualque amich. Ningú pòt dí: D'aquesta aygo no'n heuré. Sobre tot vuy sèbre nadá per fé sa derrera surada, à Cort, perque tench pansida sa bossa.

Lo que'm va agradá va essè *madame Spellerini* demunt sa còrda, à s'altaria des palcos. Allò es *el arte en su más alta manifestacion*. Ja l'encalsareu à n'aquesta..... Diuen que s'estima més caminá per sa còrda que p'en terra. Veyès; ja Ciutat ja'u crech!

M' hauria agradat que sa funció de *madame Spellerini* fos estada es mateix dia que sa funció de tòros: axí hauriam tengut dos sòstres de devertiments. Ella hauria corregut per alt y *En Lagartija* per baix. Lo més admirable d'aquesta senhora es veurerla passá amb sos uys destapats, perqu'acluchs no té rès de particulá, y n'hi havia qu'encara trobavan qu'era ca una pesseta d'entrada. Jò crech qu'heu deyan perque se pensavan que s'artista s'havia de malá de bònneveres, y no còm à ses comédies que tot es mentida.

Mes alts encara qu'ets exercicis de la *Speltirini* son es des *Capitan Mayet*. Ell avuy en dia per aná à un devertiment hem de portá sa trompa.

Es segon dia m'en vatx dú un xasco de lo més gròs. M'en vatx aná à Santa Catalina per veurel devallá, còm sa pri-

mera vegada, y va caure à Jesus. Un amich mèu, més desxondit, s'en va anà à esperarlò à sa vorera de mar, perque 'l va veure vestit de mariné. A n'aquest homo no li pòren fé es contes.

Amb una còsa tròp que l'ha errada: se vèst de dimòni y hauria d'essè al revés, perqu'es el dimòni que 'l s'en dú à ell. Ell s'hauria de vesti de *hombre malo* y axí s'espectacle seria un escarment, y tendria un *fin moral* còm *Don Juan Tenorio*.

Aquella sortida rebenta de dins sa Plassa me va escarrufà de tal manera, que, sense volè, vatx exclamà fort ferm: «¡Ja 'l me comanareu molt!...»

Aquest espectacle té s'inconvenient que no pòren fé pagà à n'es que 'l miran de sa lluna: tots es *fenómenos metereològics* son gratis.

Però es que no hey son dins sa Plassa no vèuen lo més divertit, per lo trist: ses aferrades p'es còll de despedida que es *Capità* dona à n'ets amichs un moment antes de parti. Tòtduna surt es globo desperat; ell agafa es trapecio, se penja per ses cames, saluda amb so cap per avall, passa ses teulades, se dexa llanegà enganxat amb sos pèus; llavò s'en puja; sa belluga; sembla una araña; després pareix un fil de sobressada, y s'en va, s'en va; llavò comença à devallà, y cau à n'aquest planeta, protegit per dos civils à cavall perque no 'l se menjin.

Si jò comandava faria casà el *Capitan Mayet* amb *madame Spellerini*: voldria veure quina netsia treyan. P'es qui los agrada més el *bello sexo* tenim tres atlòtes amb unes dents, de que Deu mos n'alliber. Ell aguantan amb ses barres una bota que pesa cent cinquanta kilos; un canò que fa foc; y, lo qu'es més, un altre dona que calla. Donaulos es dit... ¡M'agradaria veurerles trencà velanes!

Lo que no m'admira es aquell *caballero particular*, que de frach y capell, demunt un fil de ferro se pòsa y se lleva es guants, y es *lentes*, y sa tròna, y s'espolza ses sabates, y se tòrca sa suò, y se despuja. Jò 'n concech que tot axò heu fan demunt un fil de tanaína.

Lo que 'm sap greu es que no hey haja enguañy *Fires*. Heu dich per sa *Tómbola*, perque l'añy passat vatx quedà enllepolit.

Però tenim en es *Parque* música y fochs artificials y l'ondemà un diari que diu que *los perfumes de las flores contribuyeron à hacer agradable la velada*. Es cohuets de dins mar assemblan un barco que demana auxili.

En es Born porèm senti sa música qu'era municipal.

P'es que sian afectats de viatjà es vapors duen es passatgés per un no rès. Jò crech qu'es competència amb so globo; però, jalèrta sa planxa!

Ja vey's quin estiu se prepara tan alegre. Amb tot axò; amb sos ventays grans;

amb ses atlòtes qu'amb so tacó alt al mitx des pèu, amb so vestit de flòrs grans còm girasòls y amb ses cares de marfil, pareix que son fuytes de sa tela d'un ventay, d'aquests xinos, amb ses nines y nins de caps grans y cames primes, còm si haguessen botat d'un *chromo* d'anunci de capelleria; amb una bancarròta qu'hey haja y un parey de caments, que mos donan de que marmulá; ja tenim s'estiu assegurat; per lo qual no vuy tornà arrera per ara; ja 'u veurem s'livèrn. Encara ben afeytadet, amb una mica de saròl à n'es mostatxos y unes sabates amples puch campà cinch ó sis mesos.

NEMO.

COMPARANSA.

SONET.

Al camp, tot es gosar, tot alegría,
El gall y los aucells dematinada,
Els grins y xabellins à la vesprada,
Y el cantussòl à l'era en lo mitx dia.
Se mesclan; sens acòrd, fent armonía
Amb la remor d'els polls y la fontana,
D'els pins y del boscatge, qu'olor sana
D'els romanins p'el ventinòl envía.
A dins Ciutat bordell de martellades,
Padassos, ferro véy, llet en mistura,
Panets calents, peix, fems y granerades;
Y el vespre per lo *Born* fira segura
De *polles* que 's passetjan mes pintades
Qu'els lletreros d'els pòts de confitura.

UN LLORENS MAI CASADÍS.

XEREMIADES.

Ses autoritats han prês al empenho d'espargí ses males olós qu'hey ha per ran de mà, y fan bé. Fèren una visita s'altre dia à Santa Catalina y aturaren es rentadós de ses pòbres viudes qu'està devòra es *Jouquet*, però no aturaren ses sèt bugaderies públiques que traginan ses aygos brutes à tota aquella part des Pòrt. Tampoch afinaren qu'allà hey ha una síquia anomenada *Es Vectigal* que serveix per dú à sa vorera de mà tota sa verinada des nòus lloch-comuns de Santa Catalina; verinada que després se mescla amb ses aygos de ses fàbriques perque surta més depressa, y més calenta, y perque fassa sa pudó més forta.

Ara, no dich rès si 'n deu fé y si 'n fá d'oló, que no es de ròses, ni de murtra florida.

**

Recomanam à tots es pares y mares de familia que vulgan donà bona educació à n'es sèus infants, los fassan passà p'es carré de Sant Miquèl per allà ahont era un temps sa Raconada de Santa Margalida, y podrán aprendre totes aque-

lles cansons antigues que se cantavan à *Can Còsta* y en es *Cafè des Racó*, tan morals y útils à sa bona societat, y tan pròpis de persones de bons principis. Allà no hey trobarán ningú que fassa bèfa des qui passa, perqu'es Municipal des barrio los tè tots à raya. Allà no hey sentirán may cap crit desaforat ni desafinat des dematí fins es vespre, ni cap infracció pública de ses Ordonances municipals qu'incomòd aquell qu'està tranquil dins ca-séna. Per acabá: tots es qui vulgan senti cansons y paraules hermoses y poètiques, sortides de dues boques de forn afavorides que no còuen pa. que procuren passarnè pròp de 178 vegades y sabrán lo qu'es bo.

No fa molt de temps qu'aquestes enteses persones varen rèbre un prèmi dins s'Esposició permanent de Sant Antòni des mateix carré. Convendria que tants de mèrits contrèts fossen coneguts de totes ses autoritats.

**

¿Es Pòrticos de Plassa son des particulás ó son des públich?

Convé qu'axò se sábiga per sèbre cada qual es sèus drets y ses sèues obligacions.

Si son des particulás que pòsin barreres en ets archs perque ningú en pas per dedins.

Si son des públich que llevin aquelles finestres d'en terra que tènén pòrtes que s'òbrin per defòra y pòden essè causa de caygudes y d'altres mals.

A varies Ciutats hem vist finestres iguals, però no tenian per sa part des pis ni retxats, ni pòrtes, ni rès, qu'embarassás es sèu pas. Sòls se diferenciavan des pis veynat en que 'n lloch d'una llòsa de pedra viva hey havia un crestay de dos dits de gruxa ben esmerilat.

Creym que n'hi ha una d'aquesta casta no molt lluný.

**

DESBARATS QU'EN ES NOSTRO ENTENDRE D'IGNORANT FÀ S'EXCM. AJUNTAMENT DE PALMA.

Primé. Estreñe es carrés, en lloch d'axamplarlos.

Segon. No fé *Fires* ni *Fèstes*.

Tercé. Posarsè una fàxa coló d'ausaus fermada p'es còs.

Quart. No volè Arquitecto dins ca-séna en no essè que fassa sa feyna de franch.

Quint. No volè que sembrin flòrs allà ahont no n'hi ha, encara qu'hey estarian de lo més bé.

Sisè. Permetre que sa fassan parets nòves de mitjans forís sense qu'estigan en *línea*, dins carrerons estrets.

Setè. Volè que sa lluna sia un faròl sense òli de s'*alumbrado* de Palma.

Vuytè. Tolerá abusos d'autoritat y paraules gruxades y correccions bárbares dins cèrts Establiments de Beneficència.

Novè. Tení descuydat s' *Ensanxe* de Palma fins a n'es punt de que sia sa darrera pussa que li pica.

Dezè. Dexà qu' es cotxos y carros vajan correns axí còm los dona la real gana, y en sa direcció que vulgan per dins es carrés de Ciutat, etc., etc.

Aquests deu desbarats s' inclòuen en dos, que son: Està dins La Sala per fé papé, y volé prosperá demunt s' esquena del pròxim.

GLOSA POPULAR.

Onze pòbles vaitx trescá
Lluñ de Ciutat s' altre dia:
Pollensa, Alcudia, Maria,
Petra, Sa Pobra y Artá,
Andraitx, Muro y Calviá,
Consey y Santa Maria,
Y no vaitx poré trobá
Ningú que 'n das alegría,
No essent la Vèrge Maria
Que dins Lluch d' Escorca está.
Si fos de tú, Sebastiá,
Altre pich hey aniria
A veure si 'm llevaria
Sa cadena que 'm lligá.
Si tinta tornás la má
Encara no bastaria
Per escriure nit y dia
Es trabays que vaitx passá.

X.

COVERBOS.

A un pòble de Mallorca un atlòt va aná a confesarsé, y es confés li preguntá:

—¿Has dit cap mala paraula?

—Sí, pare, (respongué es penitent.)

—¿Quines son ses qu' has dites?

—Qualque missa. (contestá s' atlòt.)

Y es confés tot furiós, li digué:

—¿Tant petit ja dius misses! ¿que no saps que per dirnè, primé han d' aná a devés Ciutat a estodiá uns quants anys?

* *

Una vegada un ca de cassadó tengué s' atreviment d' aná a despenjá una sobressada d' un veynat. Aquest li pegá darrera y s' en va a cas cassadó.

—¿Qui hey ha aquí?

—Deu y nòltros.

—Jò venia per veure si me pagariau sa sobressada que m' ha prèsa es vòstro ca.

—Si es méu ca ha tengué sa maña de prendervos una sobressada, (respongué es cassadó,) tròp que li haviu de doná es ví que crech que bé el necessitava.

* *

Es Divèndres Sant caminava es poeta Piron begut y pegant tropessades p' es carré.

Un amich s'eu el trobá, y li digué:

—Però, homo, ¿es possible que donis tal exemple amb un dia còm es 'vuy?

—Precisament (respongué En Piron,) es dia que la Divinitat sucumbeix, rès té de particulá que s' humanitat s' engronsi.

* *

Un pollo que tenia sa costum d' aná a festetjá p' es terrat. un dia digué a s' atlòta:

—Jò, totduna que te vetx som mòrt...

—No tan sòls mòrt, sinó *en-terrat*, (li contestá ella.)

* *

Deya un subjecte a sa séua dona:

—Jò crech qu' a n' aquesta terra la pegan de *primo* a tots es marits, ménos a un que jò sé

—¿Qui es? (preguntá ella:) m' agradaria conexerlò.

* *

—¿Encara es fadri? (deya una *polla* enviscada a un veyardo molt rich.)

—Sí.

—¿Y quant s' ha de casá?

—Totduna que sia viudo.

CRIDA.

BAÑS DE MAR DE SA PORTELLA.

Ja están á disposició des públich. Ses señores y es señós hev trobarán sa comoditat, netedat y bòn servici de tots ets anys.

Ses persones que vulgan emprá es carruatges qu' hey ha disponibles en aquest establiment, podrán avisarhó al temps de prendre s' abòno, y per una petita retribució anirán y vendrán amb carruatge de ca-séua a n' es Bañs, amb tota puntualidat.

Fins a cinch aus podrán nadá desnhus es nins. En passá d' aquesta edat deurán usá calsonets de bañarse.

Es Bañs econòmichs d' Es Raconet, esclusius pe ses señotes, están casi llestos y aviat quedarán ubèrts.

Dins s' establiment no hev pòden entrá animals perjudicials a sa netedat ó que pugan molestá a n' es bañistes.

ANUNCIS.

L' IGNORANCIA publica anuncis curts a un real sa retxa. Los reb s' Administradó Don Mateu Rotger, Cadena de Cort, núm 11.

A s' Administració d' aquest setmanari s' hi vénen Comèdies escrites en mallorquí per Don P. de A. Peña y D. B. Ferrá.

També s' hi vénen exemplás completés des primé tom de L' IGNORANCIA (ja s' acaban) y es números atrassats corresponents a n' es segon tom sortits fins el dia d' avuy, els quals se donarán a rahó de dos cèntims si los prenen tots.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS A LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Derrera el Rey bañes li fan.*
SEMBLANSES.—1. *En que puja ó s' enfla.*
2. *En que rentá.*
3. *En que dona la colta a Mallorca.*
4. *En qu' a cegades tot heu nega.*
QUADRAT.....—*Marit-Arada-Rares-Ideat-Tasta*
CAVILACIÓ.....—*Canals.*
FUGA.....—*Qui estima es perill en ell cau.*
ENDEVINAYA.....—*Sa caló.*

GEROGLIFICH.

¿Qui es? D R T an p Hòri A

UN POLIT.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assemblan ses sògres a una geneta?
2. ¿Y un ase que travela a s' Ajuntament?
3. ¿Y la Sala d' Armes a un joch de cartes?
4. ¿Y ses peñes de ran de má a un fassó?

M. DULEY.

QUADRAT DE PARAULES.

.....
.....
.....
.....
.....

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides horizontal y verticalment, digan: sa 1.ª retxa, un verb; sa 2.ª, lo que s' emplea per agricultura; sa 3.ª, lo que s' emplea per ses cases; sa 4.ª, lo que s'olen fè sovint ses dónes a ses cases; y sa 5.ª, lo que s'olen fè sovint ses dónes a l' Iglesia.

UN CALAPOT.

ANAGRAMA.

D. PERE TASSE ha jugat.
Y ha perdudes ses dobles
Combinau ses séues lletres
Y veureu es sér estat.

ECSEME.

CAVILACIÓ.

CAMPYÑO

Compòndre amb aquestes sèt lletres un llinatge mallorquí.

UN BAYLARI.

FUGA DE CONSONANTS.

.UI .O .E .A .O..E. .E. .E..A
DUCH D' ETCHEM.

ENDEVINAYA.

Jò que may he dat llissó
Ni he vists llibres ni plaguetes,
Som del mon s' admiració
Y s' autó de moltes lletres.

RAMIONS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som viua.)

15 JURIOL DE 1882

Estampa d' En Pere J. Gelabert.